

пътваше всичко що идеше, и забраняше оніж
що ѝ угождаваха по вече. Не ѝ полагаха соль
въ ястіє-то, забраняха ней и разхода; въ крат-
цѣ противиха ѝ ся отъ сутрини до вечеръ.
Кормители-те и Надзиратели-те на нейны-те
дѣца воспитаваха ги злѣ, и она неимаше власть
да ги посуди; чесо ради склонная она мреще-
отъ своя-та печаль, и толко изсохна, що-то
вси я сожаловаха. Минахася три години отъ
какъ бѣ станала Царица, и не бѣ ходила ни-
когда да видя сестра си понеже съкаше че
едно лице нейнаго чина струваше безчестіе
себѣ да пойде на посѣщеніе (визіта) при ед-
на седачка; но тогда понеже бѣ притѣснена
отъ своя-та печаль, рѣшился да отиде да пре-
мине нѣколико дни въ село-то, за да ся утѣши.
Царь сось радость ѝ даде изволеніе, понеже
желаяше да ся освободи отъ нея за мало вре-
ме. Като достигна убо надъ вечеръ Царица-
та на низа-та Черепинна, виде отъ далече
предъ дверы-те до машны одно колѣло отъ ов-
чаркны, кои играяха хоро мирно, и се весе-
ляха. Увы! рече Царица-та като воздухна,
гдѣ с оно време въ кое ся радозахъ като тѣхъ.
Едуа виде сестра ѝ, притечеся да я пригарне